

Sander Hoogendoorn
www.sanderhoogendoorn.com

Ergens bij Vinkeveen, midden tussen een gastcollege aan de Hogeschool van Amsterdam en een avondlijke presentatie voor een groep SAP developers in Utrecht, beland ik in de file. Ik twijfel geen moment en rits de reiskoffer met boeken, die ik stevast meeneem naar presentaties, open en reik naar Code Complete van Steve McConnell. Voor ik goed en wel voorbij Breukelen ben geraakt, spelen er twee vragen door mijn hoofd. Dient een *if* altijd een *else* te hebben en waarom rijden stewardessen van de KLM altijd in een Opel Corsa?

Compleet

Laat ik het maar direct toegeven. Mijn exemplaar van *Code Complete* is een tweede editie. De eerste editie heb ik niet gelezen. Misschien was ik op het moment van verschijnen nog niet toe aan de rauwe beinselen van het schrijven van code. Te druk met nieuwe features van nieuwe frameworks, van steeds complexer wordende applicaties en onmogelijke varianten van XML, XHTML of UML.

Maar dit is het boek hoor! Steve McConnell weet nog waar mijn vak over gaat, juist nu we al het programmeerwerk ver over onze langsgrenzen duwen. Het schrijven van code – dat kortstondige gelukzalige moment dat iedere developer waar ook ter wereld kent, waarop je net dat ene ultieme, pure brokje code hebt geschreven. Het probleem opgelost. Geen poespas, zonder franje.

Want dat is waar Steve McConnell in *Code Complete* over schrijft. Over de keuzes die je kunt en moet maken als je een *if* statement schrijft. Over wanneer je een loop gebruikt met een expliciete uitgang (zoals een *while*). Of over het gebruik van booleaanse expressies, en hoe je die expressies gebruikt in je *if* statement. Hoe je die expressies gebruikt in je *if* statement. Hoe je die expressies gebruikt in je *if* statement. Hoe je die expressies gebruikt in je *if* statement. Hoe je die expressies gebruikt in je *if* statement.

Het boek staat vol prachtige, door de auteur zorgvuldig geconstrueerde brokjes code. Zowel goede code als volledig foute code – door McConnell nauwkeurig gemarkeerd met de tag *coding horror*. Een van de fraaiste paragrafen handelt alleen over de volgorde waarin je samenhangende statements het best kunt plaatsen. Onlangs demonstreerde een spreker op een conferentie een prachtig codevoorbeeld waarin LINQ niet het verwachte resultaat ophoeste.

En LINQ reageerde inderdaad anders dan de zaal verwachtte. Het feit bleef dat als de spreker *Code Complete* had gelezen, hij vast gezien had dat de volgorde van zijn statements simpelweg uitnodigde tot mis-interpretatie.

Hier had McConnell het bij moeten laten. Dan was *Code Complete* compleet geweest. Maar dan begint deel 5 van het boek. En deel 6. En die gaan niet meer over het schrijven van schone statements. De toon van het boek verandert. Hoofdstukken heten ineens *The Software Quality Landscape*, *Collaborative Construction*, *Integration* en *Managing Construction*. Gedaan met de pret. Natuurlijk, ook deze delen van de in totaal 862 bladzijden zijn leesbaar. Maar ze gaan niet meer over de schoonheid van code. Ik wil lezen over constructors, pointers (nou ja, het verbieden ervan) en zelfs over het gebruik van accolades! Deze delen zijn voer voor architecten en misschien zelfs projectmanagers, als zullen deze twee keer nadenken voor ze een boek met de titel *Code Complete* openslaan. Dat schrikt tenminste net zo af als een projectmethodiek *Extreme Programming* noemen.

Tegen de tijd dat ik nabij Utrecht de file weer uit schuif is in elk geval één van mijn twee vragen beantwoord. Blijft staat dat het voor mij een raadsel is waarom stewardessen van onze nationale luchtvaartmaatschappij met hun diepblauwe uniformen steevast de A2 afdalen in Opel Corsa's.

Waardering ★★★★★

Auteur: Steve McConnell
Titel: Code Complete. 2nd edition
Uitg.: Microsoft Press